

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

A ante Q

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97861](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97861)

scribit. **Bel.** *Uti apprimere significat impiis egregie valde Teren. in an. Id arbitror in vita apprimere vtile esse.*
Approbos pe. cor. valde pbus. **Bel.** *Et in vsu est Cecilij poete comici hierocles bos spes est mihi adolescens approbus.*
Apic pe. p. loc. *soli expositi qñ sine frigore: a greco ἄπικη qđ horrozē sīgt. Uti ē putat apbica dici. Uar. apica fit terra vbi seras violā z horros facias q̄ ea sole nutritā: s; q̄ aspi rata ouertit i tr. suā tenuē. Apicus bō z apica auis que so la gaudet. Uirg. Et apicis statio gratissima mergis.*
Apicari est in apico loco esse: vel acris amenitate vti vel calescere. **Uar.** in ministerijs. *Licet videre multos quotidie hyeme in sole apicari. Ply. lib. xxyvi. De columbis. Apicā tur alię scalpentes sese. L. i. in Lato. Ubi eniz potest illa etas aut calescere vel apicatione meli⁹ vel igni aut vicissim vmbz aquilue refrigerari salubrius.*
Aprilis mēsis dicitur ē qñ aperilis q̄ terrā aperiat qz verna tē perie plātariū germina aperiant. *Uel dicitur aprilis qñ amphibolis ab ἄπρος spuma cū ex maris spuma nata fit venus.*
Aprorpos pe. p. latine impersonalis dicit̄ το ἄπροσωπρον persona grece appellatur.
Aprorus insula in mari adriatico adiacens liburnię in qua ciuitas eodem nomine vt̄ Ptol. lib. i. scribit.
Apris idis. curuatura rotę testudo. *Vide in dictione abfis.*
Aptus a. um. sicut li. iiii. cō. docet Aug. dicit qđ ad aliqd accōmo datū est. *Perff. Non ego cū scribo si forte qđ apti⁹ erit. In terdū apti⁹ dicitur necessariū. L. i. li. iiii. de si. Itaqz nā sumus apti ad totius vsilia ciuitatis. Interdū elegās: vt apud eūdē li. ij. de ora. Ita potro vsbis est aptus z psus: vt nescias vtrū res oratione: an verba sententijs illustrent. Et de offi. Ut eniz pulchritudo corporis apta cōpositione mēbroz mouet ocu los. Interdū dicitur. Uir. li. iiii. Beoz. Ipsos e toz qđ aptos iū ge pares Interdū adeptū. Uar. Ea oibus ostēdat que bella aptus est. Vnius compositū z contrariū est ineptus.*
Aprō. as. *ueniēter aliqd rei alicui iūgo seu accōmodo. Et con struit cū datio vel actō mediāte ad. L. i. li. i. phil. Cui⁹ deni qz fortunę studia tam laudi z gratulatiōi tuę se nō aptari z Amb. Ita ad mēsurā corpūculi ei⁹ aptauerat idumētū z tā nimio fulgore aspiciū. vt nullus dubitaret hoc nisi manib⁹ angelicis preparatum. Vni⁹ opōita sunt adaptō z coapto.*
Aprōtū pe. p. dī sine casu ab a sine καί πτωσις casus α τω τω πτωσ. u. πτωσ. u. α. i. πτωσ. u. α. i. πτωσ. u. α. i.
Apulia. *italię regio mari hadriatico p̄terminā iter dauniā z ca labriā q̄ z iapygia ab iapyge de dāli filio q̄ eā regionē tenuit vsqz ad dauniā dicta ē hui⁹ nois p̄ma cor. licet. Appulus il lam pducit z ob id p̄ duplex. pp. scribit. Apulia per simplex. Et scōa i Appulus fit corepta in apulia pducta. Juue. Uē dit agros s; maiores apulia vendit. Luc. lib. v. Appulus ha driacas erit garganus in vndas. Hora. n̄i produxit secundā Sed prius appulis iungetur caprea lupis.*
Apud p̄positio est q̄ nunq̄ cōposita reperit̄ appōita v̄ocē causa libus: qñqz loci denotat: vt apud Mantuā hęc scripti. *Qñ psonā: vt apud regē. Qñqz loci z p̄sone diuinctionē: vt cēna in apud Popeiū. S; cū ad personā referit̄ plerūqz familiaritate sīgt nō dñium: vt sui apd te. i. tecū vel domi tuę. Melius tñ loci seruit: vt apud forū te vidi. Pōm̄ interdū p̄ In Terē. in an. Apud forū mō ibo. Penes vō z potestātē z p̄sō nam z dñium. Quid. li. i. fast. Ne penes est vni⁹ vasti custo dia mūdi. Qñqz etiā sine dñio: vt fides penes auctores est. i. apud. Relatū ad personā ēt interdū denotat vituperationē. Lulpe videat penes p̄ez. Interdū laudē. L. i. Penes quos laus adhuc fuit. Interdū cōmodum z incōmodū. L. i. i. Pe nes eosdē pericula belli penes quos p̄ma eēt. Seruit etiā loco. L. i. ad beren. Ita petulās est atqz acer vt ne ad solariū quidē vt mihi videt̄ s; penes scenā z in eiusmodi exercita tus sis locus. i. apud scenā. Dicimus ēt penes te est laus mea qñ in manu tua arbitrium vitę meę penes te est.*
Appryna alij appryna mala dicunt̄ punica: siue granata p̄prie dulcia. *Sene. ad Lucil. Sic iperturbatus sapiēs dicit quo mō appryna dicunt̄ nō q̄bus nulla duricia est granorū: s; q̄bus*

minoz. *Dicit̄ aut̄ granata a granis: punica a regione. Aristot. n̄i in fine libri. ii. meteorologicor̄ ἀλλεις του ναυτιον τας τωκ νορθος αναγκωρ γινεται τηρεκαλι φησιν οιοι οι πυρρες οι εκ του ακου λωρ τωδωρτες idest fed ad hūm inspirationis necessarium est fieri extrahone queadmodū ipse baccę ossa cera forū ex digitis extillen tes: sed sunt Arist. translationes mendosissime: forsan tamē per quādā similitudinē grana quia ignita pomozū illozum dicunt̄ z a modo p̄uat modo auget figuratum.*
Appryotis pe. produ. gemma cui ignis non nocet. *Dicit̄ z Appryasta carbunculus q̄ ignem sentiat.*

Aqua. *cōponi videt̄ ex a z q̄. qñ a q̄ vitam. Estqz elementū qđ ab eq̄litate dicit̄. Nihil est eni illa dū dicit̄ equabilis.*
Aquila dimini. *L. i. lib. de orato. Quę mihi videt̄ nō tam ipsa aquila que describitur q̄ platonis oratione creuisse.*
Aquagui quafi aque agium. *Est enim aque ductus.*
Aquarius rj. *videlicet signū zodiaci est post capricornū. Dicit̄ ferf̄ Sanymedes qui pocula dijs ministrat per quē Janua riū intelligimus. xv. kal. Febzu. incipit exoriri. Tunc Juppiter eius pulchritudine captus ab aquila in cęlum raptū mi nistrum suum fecisse existimatur.*
Aquarius a. um. qđ ad aquā p̄tinet: vt col aquaria res aq̄ria. *Bel. Re aquaria defectos. Ply. lib. xxviii. Quippe cū in era cuendo oleares cotes z aquarie differant oleo delicatior et fiat acies. Aquarius sulcus qui aquā educit. Col. lib. ij. Le brosqz sulcos aquarios quos z nōnulli elicies vocant.*
Aquarium siue aquariolus locus in quem sordida aqua iacta tur: qui z lauatrina a lauando appellatur.
Aqueus a. um. quod ex aqua est: vt color aqueus.
Aquatius a. um. aqua insulum: vt aquatū vini. *Dier. Unum si aquatius bibitur calix frangitur: mensa subuertitur.*
Aquaticus a. um. qđ in aqua degit: sicut terrestris qui in ter ra viuit. *Ply. terrestris z aquatici pisces.*
Aquatilis pe. cor. idem qđ aquaticus. *Aug. lib. viii. ci. dei. Qui tamē longe p̄ponitur animalibus aquatilibus cum ipsas aquas terras p̄ponat Plaro.*
Aqualis gñis mas. genus vasis ad aquā tenēdas qđ z matula dicit̄. *Plau. Date isti fellam vt fideat: z aqualim cum aqua.*
Aqualicus pe. cor. alius vbi fordes defluunt. *Apicius Replex aqualici sicut laxamentū habet ne diffiliat in coctura.*
Aqualiculus ovinuntū ē ab aq̄licus: z vas vocat̄ i quo por ci sorbent per translationē pro vete siue alio sumit̄ tā oc culta q̄ apparente in q̄ fordes fluunt de boie dicit̄. *Perffus. Nugaris cū tibi calue pinguis aq̄liculus p̄p̄tō sei qui pe de extet. Dier. Alius tumet aqualiculo mortē paturit: alius elinguis z mutus. Idē. Protenus est aqualiculus insurgit̄ humer: turget guttur. Dicitur z aqualicis.*
Aquilex penul. cor. qui aquam colligit. *Uar. At hoc pacto vti lioz te thufcus aquilex.*
Aquil gñi. aque collectio. *Plau. Si pluet: aq̄legio me iuuabo*
Aquileiū: dicitur cum aqua pluuialis remedijs quibusdā dicit̄.
Aq̄leia vrbis carnoz metropolis iuxta quā defluit Timaus a legēdis aq̄s dicta. *Mar. Et tu ledeo felix aq̄leia timauo. Ply. Aquileia collocat in decima regiōe Italię. Sicut autē romanor̄ colonia. xij. M. passibus a mari sita. Ad eā flumi ne aduerso onerarijs nauigat nauibus per natiōnē flumiū Et hac orti sunt L. bromatus ad quē Diero. sepe scripsit et Rufinus grece latineqz eruditus qui Josephū dicit̄ in la tinū cuius originalis est Mediolani in sancti Ambrosij sa no longobardis characteribus cariosissimus.*
Aqtania regio z tertia gallię pars: ab obliq̄s aq̄s ligeris. *Dec a Lircio oceanū h; q̄ aq̄natic⁹ sinus dicit̄. Ab occasu hispaniā z septentrionē lugdunēsem puincia. In ea lugdunū z bur digala ciuitates. Dicit̄ aqtanus. a. um. Uti Aqtiani ppli.*
Aq̄nmaria dicit̄ oia vasa deserēdis aq̄s deputata. *Aquo. as. z aquozaris: aquā haurio: siue aquā sero. Lurtius. Lū miles aquatu profectus esset. Uirg. sub mēnibus vrbis aquantur*

Aquosus. a. um. qd copia aque bz: vt hyems aquosa. Col. li. iij. de ficis. Locis inquit frigidus z autum tempozibus aquosi pzequoques seriro. Huius contrariu est inaquosus.

Aque. arum vbs gallie cisalpine iuxta quam sunt aque callide que egros curare solent.

Aqua intercus aque intercutis: hydropu morbus qst aqua intercutē. L. l. iij. offi. Si qs medicamentu cupiam dederit ad aqua intercutē. Nam intercus dr aqua qua greci hydropa vocant vt ait Pzif. Ad enim intercutem male habet auctore Lelso qui morbus acutus est. Ply. hunc morbum aque subtercutem fuisse nominat.

Aquilus color suseus z subniger ab aq. Na cu antiq duos oino nales colores noscet albu. l. z nigrū internenerit at is quoqz q ita neutrifilis esset: vt tñ ab vtroqz pprietate trahat potit simū ab aqua cum noiauerunt cuius intercus est color.

Aquilus cognomen factum a colore: subnigro.

Aquila. anis ab aque colore: siue ab acute vidēdo dicta. Ferunt cu seuerit aquila granant pēne z ipsius oculi que ritqz fontem z erigit penas colligit in se colorans z sic oculi eius sanant z in fontem se ter mergit z ita iuuentute redit.

Aquiliferi dicti sūt signiferi in romana militia ab aquila qua romanis legionibz Marius in scdo consulatu suo pprie dicitur. Habuerunt z romani qtuoz alia signa: videly lupos minotauros: equos: apros q singulos ordines an ibant. Scribit Uege. Pzimum signū totius legiois eē aquila qua aquilifer portat. Idem oraconarios appellat signiferos a oraconibus qui per singulas cohortes ferebant ad pzeiliū.

Aquila pe. cor. vetus dicit a vebemētissimo volatu istar aquile. Sic bozeas grece dr ficus z frigidus. De quo Ouid. lib. vi. met. Apta mihi vis ē q tristia nubila pello. Et freta deuitio: nodosaqz robora verto. Induroqz niues z terras grandine pulso. Idē ego cu fratres celo sum nactus aperto nam mihi capus is ē tāto molimine luctoz: vt medi nris ocurfibz info net etbe. Eriliatqz canis elisi nubibz ignes. Idē ego cur subij dueta forania terre. Suppositiqz feror imis mea terga cauernis Sollicito manes totiqz tremozibz orbē. Fiat ab estina z solstitiali plaga oziētis aqlones ē dr veni q octo ferme diebus exortuz canticule antecedunt: z pstant diebus. xl. quos vocant etefias z prodromos quasi pzeursoros.

Aquifolia arbor ex gñe ilicis: qua greci simlacem vocant.

A ante R

Ara qstanta vt Carroni placet dicta ē. Vasa eni erāt q tripodes dicebant: q eēt necessariū a sacrificiibz teneri: ansis at teneri vasa solere manifestū est. Qm ergo q imolabant non mō deos voce pbabant: s; etiā manibus aras appendebāt: primo anse dicte: deinde cōmūtatione haxare vocari cepte. Vnc Uirg. Talibz orantē dicitis arasqz tenentē. Sūt q aras ab ardedō deriuent q in his victimę adolerēt. Alij ab ara. u. a. vbo greco qd ē oro. Et ara oratio dr q in sacrificiādo orat. Et bz pzimā pd. Est et ara ciuitas arabie regia: necnō z insula arabie adiacēs vt scribit Ptol. Dara. vō cu. h. bz pzimā cor. z sige pozozū seu auui stabiliū. Qui. Tertius imūde cura fidelis bare. Quidā ē autē harā significare aue quādam anguralē. Un deducant harioles: harioolor: hariofper: hariofpicium: hariofpicina: z haringa.

Arachofia: regio maior] asie: i q alexādrina z arachot ciuitates Arabia regio iter Judę z egyptuz: ab arabo apollinis ex baby lone filio Soli. arabia iter pzetat sacra. Est autē triplex arabia fm Ply. li. ii. Una felix: Altera petrea. Alia deserta. Quidā arabia panchaiā z sabęoz gentē eandē eē existimāt in q thbus nascit. Uirg. Solis est thurea virga sabcis. Idē. Totag thuriferis pachaia pinguis arenis. In ea mons syna q z Oreb i quo moyses legē accepit. In ea pbenit auis nascit z sardoniz gēma. Ab arabia sūt adiectiua arabs arabia: arabus arabicus p eo qd ē ex arabia. Uirg. lib. viij. Tyrcanifue arabifue parant. Pzooper. Nec si qua arabio lucet bombyce puella. Et alibi z domus in tectis te tremit arabie ybi videtur qz debeat scribi. per geminum.

Arabarches: arabū pzinceps: vel ex pzimis arabie sicut libyarches libye pzinceps. Iune. Atqz triumphales inter quas ausus habere nescio quis titulos egyptius atqz arabarches.

Arachne nomē mulieris lyde q de lanificio auifa ē cipallade certare: s; victrix dea arachne pmissam radio in araneā cōmutauit. Hoc a poetis fictū est constant enim auctore Ply. Arachnenlinū z retia inuenisse cui filius closter fusos in lanificio inuenit. Hoc etnoie vt scribit. L. iij. dicta est ciuitas thesalie: cur aut dicat z quid sit magnis rōnibus nixiqz rerum pprietatibus accommodauerit denotaciones non autes ad placitū. Un Suidas ita scribit ἀραχνη ορνυ αα και αιτος ο λεπτοτα τοσ και ἀραχνη αυκος του φα σμα ἀραχνης δε ἀρσενικως το ξουφι ορνπαρά το ἀραχνη εχειν.

Araneus maf. gñe aial. Aranea fe. retia que araneus facit. Latullus. Furis quo neqz seruus est: neqz arca: nec cimer: neqz araneus neqz ignis. Ouid. lib. iij. met. Stamina nō sūmo q pendet aranea tigno. Reperit qñqz tñ aranea p aiali. Uirg. li. v. geo. Laros in foribus suspēdet aranea casses. Et Ouid. lb. vi. me. Stamē z antiquas exercet aranea telas: bic z aragne vel arachne dr: ab ἀραω qd est cōpono apto ogruo vt vt supra. multa sunt aut araneozū genera oēsqz greco vocabulo s; apud latinis vstrato phalangia dicunt. Unū est genus formice sile sed mlto maius ruffo capite reliqua corporis nigra albis guttis respersum viuūt maxime circa furnos z molas. Scdm phalangū genus ludū vocant. Tertiu lanuginosum capite magno quo dissecto inueniunt duo verniculi qui ceptū impedire dicunt alligati mulieribus in pelle ceruina ante solis ortū: ppretea atotius dicit. Heci ato ki ορωπα το τικτω τε ζοται ετε κορ vocant oē medi camentū quod sterilitate inducit. Alia sunt etiā araneoz de qbus apud Sepontinū abunde tractatur.

Araneolus cu accentu in antepe. diminiutius est ab araneus.

Uirg. de culice. Atqz vt araneoli tentē formauimus orsum

Araris pe. cor. z per apocopen. Arar. fluius gallie narbonensis per fines beduozum z sequanoz in rhodanum fluens Luc. lib. vi. Rhodanūqz fluentem pzeipitant arar.

Ararus pe. cor. scytharum fluius.

Araxarmerie flui. Luc. li. viij. Armeniūqz bibit romanus araxē hic ab eodē monte quo euphrates descendit: q plane mons a Strabone abonfiue abama. Plynio agam vocaf. Armeniam z atropatiam disterminat.

Araxum vt inquit Ply. promontozū est peloponnessi.

Aracynthus: mons etolie minerę facer: vt testis est Ply. vel vt Martianus acarianę.

Aratrum. penul. produ. dictum ab eo qz eruat terram. Sed et greci ἀρατρον dicunt.

Arabis siue arbis fluius esse videt qui apud Ply. lib. ij. Sabis scribitur qui ab aranis montibus per ozāgas z gedrosos in oceanum defluit.

Arbeę ciuitas iudeę sic dicta: quia ibi tres patriarchę sepulti fuere z quartus adam.

Arbitrē. pe. cor. Index non a lege s; ab his qui litigant electus qui totius rei bz potestate: dictus ab arbitrando. i. existimādo. Eius officiu est existimare non put iuris fit: sed put ipe equū esse existimet. Iudez vō ex officio dicitur est. Aliqñ arbitrē dr speculator. Plau. in aul. Hic ego z huc z illuc poterō qd agāt arbitrarier. Et i gñ. Accidit at vt Joseph operis quidpiā absqz arbitris faceret. Dicit z arbitra. Amb. lib. i. offi. Consciā que innocentū z flagitiozoz merua discernit vera atqz incorrupta penarum pmoziūqz arbitra.

Arbitrū snia est q ab arbitro statuitur. Interdū dr potestas arbitro data. Un arbitriū suscepisse dr q iudicis suscepit. Interdum opinio vt oia pro meo arbitrio facio. i. vt mihi videtur: z vt opinor faciendum. Quidāz arbitramētū pro arbitrio vsurpant hoc est pro arbitri snia.

Arbitrariū dr cum adbus res apud arbitriū agitur: vel cum in potestate arbitri seu iudicis est pro arbitrio. i. pro opinioe sua iudicare. Unde arbitraria pēna dr que non lege sta-

